

Sygn. akt I NSP 44/19

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Dariusz Czajkowski (sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi M. S.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w Warszawie

w sprawie I NSP 7/19,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 5 czerwca 2019 r.

postanawia:

skargę pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 6 maja 2019 r. do Sądu Najwyższego w Warszawie, wpłynęło kolejne pismo M.S., w którym podniósł on, że w sprawie prowadzonej w tym Sądzie pod sygn. I NSP 7/19 nastąpiła przewlekłość postępowania, w związku z czym zażądał on jej stwierdzenia oraz przyznania od Skarbu Państwa na jego rzecz kwoty 20.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Niezależnie od faktu, że w sprawie o sygn. I NSP 7/19 Sądu nie doszło do żadnej przewlekłości, gdyż została ona rozpoznana w ustawowo przewidzianym terminie, to po raz kolejny należy skarżącemu powtórzyć, że art. 3 ustawy z dnia

17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość. Skoro w katalogu tym nie znalazło się postępowanie w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, to jest to jednoznaczne ze stwierdzeniem, że w takim postępowaniu skarga tego rodzaju nie służy. Wielokrotnie w tym przedmiocie wypowiadał się już Sąd Najwyższy i jego linia orzecznicza jest w tym przedmiocie konsekwentna i jasna (*vide* m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17, Prok. i Pr.- wkł. 2018 nr 3, s. 20; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2017 r., WSP 1/17, LEX nr 2401842; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16, LEX nr 2183520).

Z powyższych względów, w oparciu o przepis art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 cyt. ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.